

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 776

din 30 Aprilie 2009

Prin nota nr.1/7171/1154/DRUO/13631/ST/2009, Direcția resurse umane și organizarea a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de doamna **RHFIR NICOLETA**, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, în prezent detașată la Consiliul Superior al Magistraturii, prin care solicită recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere faptul că în perioada 1.09.2007 – 15.11.2007 a funcționat ca procuror detașat și, anterior, începând cu data de 13.03.2007, procuror delegat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial București.

În motivarea cererii, doamna procuror RHFIR NICOLETA arată, în esență, faptul că întrucât Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează ca direcții specializate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorii dobândesc gradul profesional corespunzător, astfel nu poate fi pusă în discuție validarea actelor întocmite de către aceștia, salarizarea fiind conformă statutului de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Doamna procuror mai menționează faptul că, deși nu a fost numită în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ci doar detașată și delegată, a îndeplinit aceleași atribuții ca și procurorii numiți și a fost salarizată corespunzător (coeficient 19,00), și chiar dacă în prezent nu-și mai desfășoară activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul recunoașterii gradului profesional și acelor procurori care la momentul formulării cererii nu-și mai desfășoară activitatea în cadrul acestei structuri.

Analizând cererea formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Ordinul nr.402/9.03.2007 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror **RHFIR NICOLETA** a fost delegată pentru o perioadă de 90 de zile în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial București, începând cu data de 13.03.2007, iar prin Ordinul nr.1384/12.06.2007 al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost prelungită delegarea pentru alte 90 de zile.

Prin Hotărârea nr.227/23.08.2007 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus detașarea doamnei procuror **RHFIR NICOLETA** în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism- Biroul Teritorial București, pentru o perioadă de 1 an, începând cu data de 1.09.2007.

Prin Hotărârea nr.291/13.11.2007 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii s-a dispus detașarea doamnei procuror **Rhfir Nicoleta** la Consiliul Superior al Magistraturii, începând cu data de 15.11.2007, dată de la care a încetat activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial București.

Din verificarea dosarului profesional al doamnei procuror, rezultă că aceasta are gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă judecătorie, nesusținând concurs de promovare la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de aceste cerere, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că, din examinarea dispozițiilor legale succesive privitoare la organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prin delegarea, respectiv detașarea doamnei procuror în cadrul acestei structuri specializate, aceasta nu a dobândit eo ipso gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât promovarea în funcții superioare de execuție (pe loc sau efectivă), ce reprezintă o recunoaștere a performanțelor profesionale ale magistraților și constituie o componentă a carierei acestora, se putea și se poate realiza, atât în condițiile Legii nr. 92/1992, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 179/11.11.1999, cât și în prezent (art. 43 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare) numai prin examen/concurs, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de lege (de vechime, evaluare profesională anuală, lipsa sancțiunilor disciplinare, existența posturilor vacante).

Pentru numirea la Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt reglementate prin lege proceduri speciale, care, fiind norme de excepție, acestea trebuie interpretate restrictiv.

Aceste proceduri speciale trebuie înțelese în raport cu scopurile pentru care a fost înființată și organizată Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și anume – necesitatea instituirii unor măsuri imediate pentru întărirea capacității de luptă împotriva fenomenului criminalității organizate și terorismului, care să răspundă provocărilor specifice actualului context intern și internațional.

Dacă s-ar considera că, prin delegarea, respectiv detașarea, conform procedurilor speciale, a procurorilor la această structură specializată, aceștia ar dobândi în mod automat gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-ar eluda în mod evident dispozițiile legale privitoare la promovarea în funcții superioare de execuție prin concurs.

Împrejurarea că legiuitorul nu a înțeles să facă o excepție de la regula promovării în funcții de execuție prin concurs în ceea ce-i privește pe procurorii Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, mai rezultă și din dispozițiile art. 26 din Legea nr. 508/2004, care stabilesc, în mod expres, că dispozițiile Legii nr. 92/1992

pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legilor nr. 303/2004, 304/2004 și 317/2004, se aplică în mod corespunzător direcției sus-menționate. Ca atare, prevederile art. 43 raportate la prevederile la art. 44 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la promovarea la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție numai prin concurs se aplică întocmai și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Legiuitorul a prevăzut, în mod expres, faptul că la încetarea activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii (art. 87 alin. 9 și art. 75 alin. 1 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Dreptul de a funcționa potrivit legii îl dă chiar gradul profesional dobândit.

Prin consimțământul dat cu ocazia delegării, respectiv detașării în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial București, doamna procuror **RHFIR NICOLETA** și-a asumat riscul revenirii la postul de bază, cu atât mai mult cu cât delegarea, respectiv detașarea sunt instituții cu caracter temporar.

De asemenea, în mod constant, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii s-a pronunțat în sensul respingerii cererilor care au avut un asemenea obiect.

Pentru a se pronunța în sensul respingerii cererilor de recunoaștere a gradului profesional de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru procurorii care au funcționat la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, fără a susține examenele de promovare în condițiile prevederilor art. 43 - 47 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a recurs la interpretarea logică și teleologică a dispozițiilor legale menționate, din care rezultă că singura modalitate de promovare a magistraților o constituie susținerea și promovarea, în condițiile legii, a concursului de promovare în funcții de execuție. O interpretare contrară ar fi de natură să eludeze dispozițiile legale

care prevăd că promovarea în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor se realizează prin concurs, în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, potrivit prevederilor art. 65 alin. (6) din același act normativ, „Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor”.

Această interpretare se corelează și cu dispozițiile art. 83 alin. (3) din aceeași lege, care prevăd, de asemenea, expres derogarea de la regula concursului sau examenului: „Reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent se face fără concurs și cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea în cadrul cărora au funcționat până la data pensionării”.

În concluzie, cu excepția acestor situații de recunoaștere a gradului profesional anterior dobândit, gradul profesional corespunzător tribunalului, curții de apel, parchetelor de pe lângă acestea sau Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se dobândește numai în urma promovării examenului sau concursului prevăzut de art. 43 - 47 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de lege: vechime, existența calificativului „foarte bine” și lipsa sancțiunilor disciplinare.

Normele europene în materie subliniază importanța deosebită a tuturor aspectelor ce țin de statutul și cariera magistratului. Astfel, în cuprinsul Recomandării (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, se precizează că toate deciziile care privesc cariera profesională a judecătorilor trebuie bazate pe criterii obiective, iar selecția și cariera judecătorilor trebuie bazate pe merite, având în vedere evaluările, integritatea, abilitățile și eficiența, aceste criterii fiind îndeplinite numai în urma organizării concursului de promovare, în condițiile legii.

De asemenea, standardele europene în materie reclamă un minim de garanții – criterii obiective – o unică autoritate care să decidă asupra promovării, autoritate independentă, în structura prevăzută de art.1.3., magistrați aleși de către egali lor.

În acest sens, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare reglementează problema promovării în

funcții de execuție, stabilind în mod unitar, principiile ce stau la baza dobândirii gradului profesional. Acestea răspund întocmai exigențelor europene în materie: o unică autoritate, independentă, formată din magistrați aleși de către colegi egali în grad (Consiliul Superior al Magistraturii), decide asupra promovării. Delegările în funcția de procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prevăzute de Legea nr. 508/2004, cu modificările ulterioare și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dau competența acestei decizii ministrului justiției, iar, în prezent, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, autorități ce nu îndeplinesc condițiile mai sus menționate (în ceea ce privește independența față de executiv, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este numit de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției).

În considerarea acestui fapt, delegarea, respectiv detașarea, la care se referă dispozițiile Legii nr. 304/2004 nu poate fi echivalată cu promovarea în funcții de execuție (și dobândirea gradului profesional), reglementată de Legea nr. 303/2004.

Susținerea petentei potrivit căreia, întrucât Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se înființează ca Direcție în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorii dobândesc gradul profesional corespunzător acestei unități de parchet, nu poate fi primită, deoarece această încadrare este de natură strict administrativă, fapt ce rezultă atât din existența unei legi speciale cu privire la funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cât și din existența unor condiții diferite de acces în cadrul Direcției, pe de o parte, iar pe de altă parte în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

De asemenea, afirmația conform căreia dacă s-ar accepta ideea că procurorii delegați, detașați, în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu au dobândit gradul profesional corespunzător unității în cadrul căreia își desfășoară activitatea, atunci s-ar putea pune în discuție chiar validitatea actelor întocmite de către aceștia, ceea ce este de neacceptat, nu are suport legal deoarece, delegarea, respectiv detașarea procurorilor în cadrul Direcției de Investigare a

Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face potrivit legii speciale și pe o perioadă determinată.

Nici argumentul prin care se susține că salarizarea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este conformă statutului de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, nu poate fi reținut, pe de o parte pentru că salarizarea nu conduce la dobândirea gradului profesional, iar pe de altă parte salarizarea procurorilor din cadrul Direcției nu este întrutotul asemenătoare salarizării procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și totodată, delegarea, respectiv detașarea procurorilor în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face potrivit legii speciale și pe o perioadă determinată.

De altfel, doamna procuror și-a desfășurat activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial București pe o perioadă determinată, respectiv în perioada 01.09.2007-15.11.2007 a funcționat ca procuror detașat și, anterior, începând cu data de 13.03.2007, procuror delegat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Biroul Teritorial București.

Având în vedere aceste considerente, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că solicitarea nu este întemeiată, urmând să o respingă, în consecință.

Față de cele expuse, în conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) lit. c) și ale art. 38 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respinge cererea formulată de către doamna **RHFIR NICOLETA**,
procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, detașată la Consiliul Superior al
Magistraturii, de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe
lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art.2 - Prezenta Hotărâre cu nr. 776 din data de 30.04.2009 se comunică
Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Data în București, la data de 30 Aprilie 2009

Președinte,

Judecător Viorel Virgil ANDREIEȘ

